

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मरणं शोकमपनयति वसुरेषहति देवस्य यानुषत्वं नरकतुल्यं अतो यं हीनस्थानादुत्तमं लोकं गतो न शोच्य इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ नी

जग्मुर्भागीरथीपुण्यामृषिजुष्टां कुरुद्वहाः ॥ १९ ॥ कृष्णेन भरतस्त्रीभिर्नैव च पौराः समागताः ॥ उदकं च क्रिरे चैव गंगे
यस्य महात्मनः ॥ २० ॥ विधिवत्क्षत्रियश्रेष्ठाः स च सर्वो जनस्तदा ॥ ततो भागीरथी देवी तनयस्योदके कृते ॥ २१ ॥ उत्थाय सलिलात्तस्माद्बुदती शोकविद्वला ॥
परिदेवयती तत्र कौरवानभ्यभाषत ॥ २२ ॥ निबोधत यथा वृत्तमुच्यमानं मयानघाः ॥ राजवृत्तेन संपन्नः प्रज्ञया भिजनेन च ॥ २३ ॥ सल्कतां कुरुद्वहानां पि
तृभक्तो महाव्रतः ॥ जामदग्न्येन रामेण यः पुरानपराजितः ॥ २४ ॥ दिव्यैरस्त्रैर्महावीर्यः सह तोद्य शिखंडिना ॥ अश्मसारमयं नूतनं हृदयं मपार्थिवाः ॥ २५ ॥
अपश्यंत्याः प्रियं पुत्रं यन्न दीर्यति मेघवै ॥ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिपुर्थां स्वयं वरे ॥ २६ ॥ विजित्यैकरथेनैव कन्याश्चायं जहार ह ॥ यस्य नास्ति बलं तुल्यः पृथिव्या
मपि कश्चन ॥ २७ ॥ हतं शिखंडिना श्रुत्वा न विदीर्येत यन्मनः ॥ जामदग्न्यः कुरुक्षेत्रे युधियेन महात्मना ॥ २८ ॥ पीडितो नाति यत्नेन सह तोद्य शिखंडिना ॥ एवं
विधं बहु तदा विलपंतीं महानदीं ॥ २९ ॥ आश्वासया मासतदा गंगां दामोदरो विभुः ॥ समाश्वसिहि भद्रं त्वं मा शुचः शुभदर्शने ॥ ३० ॥ गतः स परमं लोकं तव पु
त्रो न संशयः ॥ वसुरेषमहातेजाः शापदोषेण शोभने ॥ ३१ ॥ मानुषत्वमनुप्राप्तो नैनं शोचितुमर्हसि ॥ स एष क्षत्रधर्मण अयुध्यतरणाजिरे ॥ ३२ ॥ धनं जये
न निहतो नैष देवि शिखंडिना ॥ भीष्मं हि कुरुशार्दूलमुद्यतेषु महारणे ॥ ३३ ॥ न शक्तः संयुगे हंतुं साक्षादपिशतक्रतुः ॥ स्वच्छंदतस्तव सुतो गतः स्वर्गशुभानने ॥
॥ ३४ ॥ न शक्ता विनिहंतुं हिरणेतं सर्वदेवताः ॥ तस्मान्मात्वं स रिच्छेष्टे शोचस्व कुरु नंदनं ॥ वसूनेषगतो देवि पुत्रस्ते विज्वराभव ॥ ३५ ॥ वैशंपायन उवाच
इत्युक्ता सा तु कृष्णेन व्यासेन तु सरिद्धरा ॥ त्यक्त्वा शोकं महाराजस्व वार्यवत तारह ॥ ३६ ॥

च हस्तेन मरणजातं शोकं दूरीकरोति स एष इति ॥ ३२ ॥ अर्जुनमविशाम्पत्यतीति शंका यतस्य कृत्युभयमेव नास्तीत्याह भीष्मं हीति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥